

Zpravodaj

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM – 71. ROČNÍK

6. 7. 2022

7

Loutkářská Chrudim živá a aktuální

ZÁVĚREČNÉ SLOVO PŘEDSEDY LEKTORSKÉHO SBORU

Tím hlavním, proč byla Loutkářská Chrudim založena a proč se letos už po jedenasedmdesáté konala, je, aby se amatérští loutkáři z celé naší země ve vši rozmanitosti svého činění mohli setkat a navzájem se inspirovat tím, co se jim v posledním roce podařilo vytvořit. Šestidenní svátek amatérských loutkářů právě končí. Končí šestidenní balábile sto šesti představení. Naštěstí se ani letos patnáct amatérských inscenací mezi sedmadvaceti profesionálními co do kvality neztratilo.

K ne zrovna snadným úkolům poroty a jejího předsedy patří pokusit se ještě do půlnoci předposledního dne přehlídky shrnout, jaká ta letošní byla. Zkusím být stručný, protože sil už všem poslední den ubývá a nejsou na dlouhé řeči zvědaví. Byla vydařená. Takřka do posledního dne jsme si libovali, že tu nebylo nic, o čem by se dalo říci, že je na národní přehlídce omylem – žádný „propadák“.

A co víc, dá se říci, že mezi amatérskými inscenacemi hlavního programu se téměř nevyskytly inscenace obsahově prázdné. Drtivá většina z nich se naopak zabývala tím, co je pro inscenátory skutečně naléhavé, co je trápí, baví, zajímá – živými, aktuálními, mnohdy přímo angažovanými tématy hierarchie životních hodnot, života a smrti, zacházení s přírodou či se zvířaty a nejčastěji lidských vztahů.

Možná i pro tuto snahu o co nejosobnější výpověď se v hlavním programu nevyskytl ani jediný převzatý hotový text, ale ve všech případech šlo o autorské adaptace literárních předloh nebo dokonce o původní autorské texty.

Velkým kladem je také to, že soubory hledaly a většinou nalézaly adekvátní scénografické prostředky a nevyskytly se

tu inscenace, v nichž by loutky byly jen náhražkou herců a kopií reality. Inscenátoři vesměs využívali specifika zvolených loutek, toho, co umí a může právě jen ta která loutka a co by herec takto nikdy nedokázal.

Stejně chvályhodné je, že téměř všechny soubory jsou schopny vytvořit si a přímo na jevišti muzikanty z vlastních řad odehrát hudební part, jenž je mnohdy samotným základem nebo přinejmenším neodmyslitelnou součástí sdělení inscenace. Je dobře, že dvě třetiny inscenací mířily k dětem, neboť loutkové divadlo si musí udržovat a vychovávat svého nejčastějšího diváka, ale je stejně dobré, že dokáže vytvářet i inscenace přitahující mladé vrstevníky včetně dospělých, a připomínat si tak obecná kritéria kvality, na něž se u divadla pro děti tak snadno a často zapomíná.

Vedle souborů vskutku historických – jako je čtyřiašedesátiletá Bouda, dvaasedmdesátiletá Radost, dvaapadesátileté Céčko nebo o šest let mladší Čmukaři – jsme i letos viděli soubory, které loutkové divadlo teprve objevují nebo ho objevily nedávno (třeba ZUŠ Most), vedle souborů dospělých a vícegeneračních (jako je Radost či Rámus) i soubory velmi mladé, a jak je na LCH dobrým zvykem, také dětské (jako je žamberská, chlumecká nebo jaroměřská ZUŠ – jakkoli jejich vedoucí Olga Strnadová, Romana Hlubučková a Jarka Holasová patří už k letitým stálým Loutkářským Chrudimím). Právě v tom je velká naděje, že loutkové divadlo má před sebou nadějně vyhlídky i do budoucna.

Za rok na Chrudimi: AHOJ!

Za lektorský sbor 71. Loutkářské Chrudimi
Luděk Richter coby předseda

Lektorský sbor

71. Loutkářské Chrudimi uděluje cenu

Romaně Hlubučkové

za pedagogicky citlivé vedení souboru Tkanička z Chlumce nad Cidlinou v inscenaci Když vykoukne sluníčko

Tomáši Hájkovi z Bažantovy loutkářské družiny v Poniklé
za osobité herectví v autorské inscenaci André

Souboru BUBU klub dětské kultury ze Vsetína
za dynamické herectví v inscenaci Kráva a dědeček

Matěji a Karlovi Šefrnovým

za generační dialog prostřednictvím písňové kompozice v inscenaci Žízeň

Jarmile Parčiové

za hudební přínos k inscenaci Myslíš dědo...?

Ludvíku „Říhovi“ Řeřichovi

za scénografii k inscenaci Krvák

Pavlu Skálovi a Leoně Houdkové

za podnětné zpracování divadelního dokumentu Eva H.

Olze Strnadové a Karlu Šefrnovi

za zdařilou volbu aktuálního tématu v inscenaci Jmenuji se Orel

Zdeně Vašíčkové

za autorskou adaptaci pohádky Hanse Christiana Andersena v inscenaci Myslíš dědo...?

Souboru Na bidýlku ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku

za citlivou a nápaditou práci s loutkou v inscenaci Jmenuji se Orel

Souboru Rámus z Plzně

za inscenaci Myslíš dědo...?

Souboru Na bidýlku ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku

za inscenaci Jmenuji se Orel

nominuje na mezidruhovou přehlídku amatérského divadla Jiráskův Hronov 2022 inscenace

Myslíš dědo...?

souboru Rámus z Plzně

Jmenuji se Orel

souboru Na bidýlku ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku

tamtéž navrhuje inscenace

Andrée

Bažantovy loutkářské družiny v Poniklé

Krvák

Divadla NA HOLOU z Hořovic

